ο ανά τρίμηνο καθορισμός των ποσοστώσεων αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συστήματος των ποσοστώσεων που θεσπίζει η γενική απόφαση 2794/80.

Στην υπόθεση 179/82,

LUCCHINI SIDERURGICA SpA, εκπροσωπούμενη από τον Luigi Lucchini, πρόεδρο του διοικητικού της συμβουλίου, εδρεύουσα στη Brescia, via Oberdan 6, με πληρεξούσιο δικηγόρο τον Vito Landriscina, δικηγόρο στο Corte suprema di cassazione της Ιταλικής Δημοκρατίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, 200, rue de la Loi, Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της ατομικής αποφάσεως της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1982, που αφορά πρόστιμο κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart, O. Due, U. Everling και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

1. Ενώπιον καταστάσεως έκδηλης κρίσεως στην αγορά χάλυβα κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή θέσπισε, με την απόφαση 2794/80 της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/010, σ. 50), ένα σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα για τις επιχειρήσεις σιδήρου και χάλυβα. Σύμφωνα με τα άρθρα 2 ώς 4 της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή καθορίζει, για τις επιχειρήσεις που υπάγονται στο εν λόγω σύστημα, τις τριμηνιαίες ποσοστώσεις παραγωγής ακατέργαστου χάλυβα καθώς και τεσσάρων κατηγοριών προϊόντων ελάσεως. Ο υπολογισμός των ποσοστώσεων αυτών γίνεται βάσει των τριμηνιαίων παραγωγών αναφοράς κάθε επιχειρήσεως, με εφαρμογή ορισμένων ποσοστών μειώσεως. Η Επιτροπή κοινοποιεί σε κάθε επιχείρηση τις παραγωγές αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής που προκύπτουν από την εφαρμογή των ποσοστών μειώσεως.

Το άρθρο 9, πρώτη παράγραφος της εν λόγω αποφάσεως προβλέπει ότι στις επιχειρήσεις που υπερβαίνουν την ποσόστωση παραγωγής τους «θα επιβάλλεται πρόστιμο ανερχόμενο κατά γενικό κανόνα σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως συνήθων χαλύβων και 150 ECU ανά τόνο υπερβάσεως ειδικών χαλύβων».

2. Κατ' εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής, η Επιτροπή κοινοποίησε στην εταιρεία Lucchini Siderurgica SpA, στην Brescia, με έγγραφο της 19ης Δεκεμβρίου, τις παραγωγές αναφοράς καθώς και τις ποσοστώσεις παραγωγής που της είχαν επιβληθεί για το πρώτο τρίμηνο του 1981.

Με τηλετύπημα της 7ης Απριλίου 1981, η προσφεύγουσα γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι είχε πραγματοποιήσει πλεόνασμα παραγωγής, που ήταν αποτέλεσμα κυρίως της θέσεως σε λειτουργία ενός τροποποιημένου ελάστρου στο Casto, το οποίο, κατά το στάδιο της ενάρξεως της λειτουργίας του είχε ανέλπιστη και τεχνικά απρόβλεπτη απόδοση. Προκειμένου να αντισταθμίσει το πλεόνασμα, πρότεινε στην Επιτροπή να μειώσει την ποσόστωση παραγωγής της από τον Απρίλιο.

Με έγγραφο της 19ης Ιανουαρίου 1982, η Επιτροπή επισήμανε στην προσφεύγουσα ότι είχε υπερβεί κατά 5 488 τόνους το σύνολο των ποσοστώσεών της για το πρώτο τρίμηνο του 1981 και ότι το πρόστιμο που θα της επιβαλλόταν για το λόγο αυτό ανερχόταν σε 5 488 × 75 ECU = 411 600 ECU. Η Επιτροπή κάλεσε επίσης την προσφεύγουσα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις και να ζητήσει ενδεχομένως ακρόαση.

Με έγγραφο της 1ης Φεβρουαρίου 1982 και στη συνέχεια κατά την ακρόαση της 18ης Μαρτίου 1982, η προσφεύγουσα εξέθεσε λεπτομερώς στην Επιτροπή τα περιστατικά τα οποία, κατά τη γνώμη της, οδήγησαν στην υπέρβαση της ποσοστώσεως παραγωγής. Κατά την άποψη που εξέφρασε, η υπέρβαση δικαιολογείται από το γεγονός ότι το τροποποιημένο έλαστρο του Casto είχε ανέλπιστη και τεχνικά απρόβλεπτη

απόδοση και επανέλαβε ότι ήταν διατεθειμένη να αντισταθμίσει την υπέρβαση αυτή με μείωση της παραγωγής της κατά το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 1981.

Εκτιμώντας ότι δεν υπήρχε αμφισβήτηση ως προς τα κύρια πραγματικά περιστατικά και ότι οι δικαιολογίες που προέβαλε η Lucchini δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτές, η Επιτροπή εξέδωσε στις 11 Ιουνίου 1982 την επίδικη απόφαση, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 18 Ιουνίου 1982.

Η απόφαση επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα υπερέβη κατά 5 488 τόνους την ποσόστωση παραγωγής για τα προϊόντα της ομάδας IV για το πρώτο τρίμηνο του 1981, κατά παράβαση της αποφάσεως 2794/80, και της επιβάλλει πρόστιμο 411 600 ECU, δηλαδή 544 699 092 λιρετών. Στο αιτιολογικό της αποφάσεως αναφέρεται ότι η παράβαση που διαπιστώθηκε επισύρει για την επιχείρηση Lucchini πρόστιμο κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ, το ύψος του οποίου μπορεί να ισούται προς την αξία των ποσοτήτων που παρήχθησαν αντικανονικά, ότι το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80 προβλέπει, σε περίπτωση υπερβάσεως, την επιβολή προστίμου που ανέρχεται κατά γενικό κανόνα σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως συνήθων χαλύβων και ότι, λαμβανομένης υπόψη της ποσότητας της υπερβάσεως της ποσοστώσεως παραγωγής, έπρεπε να επιβληθεί πρόστιμο 411 600 ECU, ή 544 699 092 λιρετών.

3. Η παρούσα προσφυγή, που στρέφεται κατά της παραπάνω αποφάσεως, πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Ιουλίου 1982.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα το Δικαστήριο αποφάσισε, με διάταξη της 9ης Μαρτίου 1983, να αναθέσει την εκδίκαση της υποθέσεως στο πέμπτο τμήμα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 του κανονισμού διαδικασίας και να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *προσφεύγουσα* ζητεί από το Δικαστήριο·

— κυρίως: να ακυρώσει την ατομική απόφαση της 11ης Ιουνίου 1982 με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρεία πρόστιμο 411 600 ECU·

— επικουρικώς, για την περίπτωση απορρίψεως του κυρίου αιτήματος: να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε σε καθαρά συμβολικό ή, εν πάση περιπτώσει, πολύ χαμηλότερο ποσό·

— εν πάση περιπτώσει: να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλει στην προσφεύγουσα εταιρεία τα δικαστικά έξοδα·

— για την περίπτωση αμφισβητήσεως των επιχειρημάτων που αναπτύσσονται στο υπόμνημα, να δεχτεί ως αποδεικτικό μέσο: τεχνική έρευνα ως προς το τεχνικά ασυνήθιστο του γεγονότος που προκάλεσε την υπέρβαση παραγωγής, το οποίο αναφέρεται στο υπόμνημα, και ως προς την τυπολογία των προϊόντων που προέρχονται από τη νέα εγκατάσταση.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η προσφυγή στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

— Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

— Μη συνεκτίμηση ουσιωδών στοιχείων.

— Πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

1. Ως προς την έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας

α) Η *προσφεύγουσα* ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση δεν αιτιολογείται επαρκώς κατά το ότι δεν αναφέρει τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή στην επιβολή προστίμου ύψους 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 58, παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚΑΧ προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής προστίμων, το ύψος των οποίων είναι κατά ανώτατο όριο ίσο προς την αξία των ποσοτήτων που παρήχθησαν αντικανονικά. Η διάταξη αυτή παρέχει επομένως διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή, της οποίας η τελευταία πρέπει να κάνει χρήση κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου.

Αυτή η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής δεν περιορίζεται από το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80, διότι αφενός η εν λόγω διάταξη θεσπίζει απλώς «γενικό κανόνα» και αφετέρου δεν πρόκειται για κανόνα ισοδύναμο προς τις διατάξεις της συνθήκης.

Επομένως, η επίδικη απόφαση φέρει το στίγμα της υπερβάσεως εξουσίας λόγω πλήρους ή σχετικής ελλείψεως αιτιολογιών, όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής χρήση της διακριτικής της ευχέρειας.

6) Η *Επιτροπή* αντιτάσσει ότι ναι μεν το άρθρο 58, παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚΑΧ της παρέχει πράγματι τη διακριτική ευχέρεια να επιβάλλει πρόστιμα που κυμαίνονται από ένα θεωρητικό ελάχιστο όριο μέχρι ένα ανώτατο όριο ίσο προς την αξία των ποσοτήτων που παρήχθησαν αντικανονικά, πλην όμως η διακριτική αυτή ευχέρεια μειώθηκε σημαντικά με το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80 της Επιτροπής. Η διάταξη αυτή θεσπίζει μία πραγματικά αυτόματη σχέση μεταξύ της παραβάσεως και του προστίμου, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή δεν έχει πλέον, στην πράξη, καμιά διακριτική ευχέρεια και ότι η κύρωση στην πραγματικότητα επιβάλλεται χωρίς διαφοροποιήσεις.

Ο λόγος αυτού του αυτοπεριορισμού εξηγείται, εξάλλου, στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 2794/80, όπου αναφέρεται ότι «για την εξασφάλιση του συστήματος των ποσοστώσεων, είναι αναγκαίο κάθε υπέρβαση να τιμωρείται δι' επιβολής προστίμου καθοριζομένου σε συνάρτηση με κάθε τόνο που παρήχθη κατά παράβαση».

Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι αιτιολογικές σκέψεις της γενικής αποφάσεως περιέχουν επαρκή επιχειρήματα ώστε να διευκρινίζεται ο τρόπος με τον οποίο το όργανο αυτό προτίθεται να χρησιμοποιήσει την ευχέρεια που διαθέτει κατά την εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως. Η συμπληρωματική αιτιολόγηση στην ατομική απόφαση που επιβάλλει το πρόστιμο δεν είναι πλέον αναγκαία, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή αποτελεί απλώς μέτρο εκτελέσεως της γενικής αποφάσεως.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80 δεν υπερβαίνει τα όρια του άρθρου 58, παράγραφος 4 της συνθήκης, δεδομένου ότι το ποσό των 75 ECU ανά τόνο είναι κατώτερο της αξίας ενός τόνου χάλυβα.

2. Ως προς τη μη συνεκτίμηση ουσιωδών στοιχείων

α) Η *προσφεύγουσα* παρατηρεί ότι, κατά τη θέσπιση της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ορισμένες ειδικές περιστάσεις που προσιδιάζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση, δηλαδή ότι η Lucchini ανέφερε η ίδια την υπέρβασή της· ότι είχε προγραμματίσει ορθά την παραγωγή της έτσι ώστε να παραμείνει εντός των ορίων των ποσοστώσεων που είχαν καθοριστεί· και ότι αντιστάθμισε το πλεόνασμα της παραγωγής που είχε πραγματοποιήσει κατά το πρώτο τρίμηνο του 1981 με μείωση της παραγωγής της από δική της πρωτοβουλία κατά τα επόμενα τρίμηνα.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στο σημείο αυτό ότι το υπερβάλλον της παραγωγής που πραγματοποιήθηκε κατά το πρώτο τρίμηνο του 1981 υπήρξε αποτέλεσμα ενός ασυνήθιστου και απρόοπτου γεγονότος τεχνικής φύσης, δηλαδή της θέσης σε λειτουργία, κατά το Μάρτιο του 1981, ενός τροποποιημένου ελάστρου στο Casto, το οποίο ήδη από την έναρξη της λειτουργίας του είχε ανέλπιστη απόδοση. Ήταν αδύνατο να σταματήσει η παραγωγή, δεδομένου ότι αφενός η θέση σε λειτουργία μιας νέας εγκατάσταση απαιτεί την πλήρη εκμετάλλευση των δυνατοτήτων παραγωγής προκειμένου να γίνουν οι αναγκαίες προσαρμογές και δοκιμές και αφετέρου η επιχείρηση δεσμευόταν από συμβάσεις με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους προμηθευτές που εφοδιάζουν την εγκατάσταση.

Όσον αφορά την παραγωγή μετά το πρώτο τρίμηνο του 1981, η Lucchini δηλώνει ότι προγραμμάτισε αυτοπεριορισμούς της παραγωγής της σε σχέση με τις ποσοστώσεις που είχαν καθοριστεί για το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 1981, έτσι ώστε να παραμείνει εντός των ορίων που είχαν καθοριστεί για ολόκληρο το έτος. Αυτός ο τρόπος ενέργειας πρέπει να θεωρηθεί ότι αποκαθιστά τη σχετική παράβαση ή τουλάχιστον έπρεπε να ληφθεί υπόψη ενόψει μειώσεως του προστίμου.

Επομένως η επίδικη απόφαση φέρει το στίγμα υπερβάσεως εξουσίας λόγω του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη ουσιώδη στοιχεία.

β) Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι τα στοιχεία που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν είναι κρίσιμα εν προκειμένω. Οι περιστάσεις αυτές αίρουν την ευθύνη της Lucchini για τις παραβιάσεις του συστήματος των ποσοστώσεων, διότι μόνο το αποτέλεσμα έχει σημασία, ενώ δεν ενδιαφέρει το αν υπήρξε ή όχι πρόθεση ή αμέλεια εκ μέρους της Lucchini.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι η αύξηση της παραγωγής ενός ελάστρου υπό δοκιμή δεν αποτελεί ασυνήθιστο τεχνικό γεγονός αλλά αντιθέτως ένα συμβάν που μπορεί απόλυτα να προβλεφθεί. Επομένως η προσφεύγουσα ανέλαβε τον κίνδυνο υπερβολικής παραγωγής. Το επιχείρημα ότι δεν μπορούσε να σταματήσει την παραγωγή για λόγους τεχνικούς και νομικούς δεν ευσταθεί, δεδομένου ότι πρόκειται για συνέπειες της προηγούμενης αμέλειάς της, τις οποίες έπρεπε η ίδια να υποστεί.

Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το υπερβάλλον της παραγωγής που προκάλεσε η θέση σε λειτουργία του νέου ελάστρου στο Casto δεν μπορούσε να προβλεφθεί, ερωτάται γιατί η προσφεύγουσα δεν μείωσε ή δεν ανέστειλε την παραγωγή στα δύο άλλα εργοστάσια, οι εγκαταστάσεις των οποίων λειτουργούσαν κανονικά, αν και ήταν απόλυτα δυνατό να μειωθεί ανάλογα η παραγωγή των δύο άλλων ελάστρων (ποσότητες παραγωγής: 32 732 και 16 508 τόνοι).

Όσον αφορά το ότι η προσφεύγουσα μείωσε την παραγωγή της για το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 1981, η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι ποσοστώσεις, όπως

θεσπίστηκαν με την απόφαση 2794/80, είναι τριμηνιαίες και ότι, κατά συνέπεια, η υπέρβαση σε ένα τρίμηνο δεν μπορεί να αποκατασταθεί με μείωση της παραγωγής κατά τα επόμενα τρίμηνα.

3. Ως προς την πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών

α) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση φέρει το στίγμα της υπερβάσεως εξουσίας λόγω πεπλανημένης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Σχετικώς παρατηρεί ότι η επίδικη απόφαση διαπιστώνει παράβαση κατά 5 488 τόνους μόνο για τα προϊόντα της ομάδας IV, ενώ στην πραγματικότητα η ποσότητα αυτή αναλύεται σε υπέρβαση 1 157 τόνων για τα προϊόντα της ομάδας II και 4 331 τόνων για τα προϊόντα της ομάδας IV. Επιπλέον, το αναφερόμενο στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως, ότι δηλαδή η παραγωγή του ελάστρου του Casto συνίσταται μόνο σε προϊόντα της ομάδας II, είναι ανακριβές, δεδομένου ότι η εν λόγω εγκατάσταση παρήγαγε προϊόντα και της ομάδας II και της ομάδας IV.

Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι το έλαστρο του Casto παρήγαγε κατά την κρίσιμη περίοδο 4 092 τόνους προϊόντων της ομάδας II (έναντι ποσοστώσεως 2 935 τόνων, δηλαδή υπέρβαση κατά 1 157 τόνους) και 29 563 τόνους προϊόντων της ομάδας IV. Η συνολική παραγωγή προϊόντων της ομάδας IV που πραγματοποίησαν όλες οι εγκαταστάσεις του συγκροτήματος Lucchini ανήλθε σε 78 486 τόνους (έναντι ποσοστώσεως 74 155 τόνων, δηλαδή υπέρβαση κατά 4 331 τόνους).

Σε περίπτωση αμφισβητήσεως των ανωτέρω ποσοτήτων παραγωγής η Lucchini προτείνει στο Δικαστήριο να ζητήσει τη διεξαγωγή λογιστικού ελέγχου από πραγματογνώμονα.

6) Η *Επιτροπή* αντιτάσσει ότι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των υπηρεσιών της, η υπέρβαση που διαπιστώθηκε αφορούσε αποκλειστικά την παραγωγή προϊόντων της ομάδας IV, όπως αναφέρει η απόφαση. Συγκεκριμένα, η παραγωγή του συγκροτήματος Lucchini κατά το πρώτο τρίμηνο του 1981 ανήλθε σε 1 613 τόνους για τα προϊόντα της ομάδας II και σε 80 965 τόνους για τα προϊόντα της ομάδας IV. Δεδομένου ότι η παραγωγή προϊόντων της ομάδας II ήταν επομένως χαμηλότερη κατά 1 322 τόνους από τη χορηγηθείσα ποσόστωση (2 935 τόνους), η ποσόστωση που χορηγήθηκε για την ομάδα IV (74 155 τόνοι) αυξήθηκε κατά την εν λόγω διαφορά, εντός του ορίου ανοχής 3 %, δηλαδή σε 75 477 τόνους. Έτσι προκύπτει υπέρβαση 5 488 τόνων (80 965 — 75 477) στην παραγωγή προϊόντων μόνο της ομάδας IV.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι εν πάση περιπτώσει η συνολική υπέρβαση που διαπιστώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι η ίδια με εκείνη που προκύπτει από τους υπολογισμούς της προσφεύγουσας.

Όσον αφορά το έλαστρο του Casto, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η παραγωγή περιοριζόταν αρχικά μόνο στα προϊόντα της ομάδας IV, ενώ, μετά τις τεχνικές τροποποιήσεις που αποτέλεσαν την αφορμή της υπόθεσης αυτής, περιλαμβάνει προϊόντα και της ομάδας II και της ομάδας IV.

Θεωρεί πάντως ότι τα περιστατικά που αναφέρονται στο ιστορικό της αποφάσεως δεν έχουν καμιά επίπτωση στην ίδια την απόφαση, η οποία περιέχει όλα τα καθοριστικά στοιχεία.

IV — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουνίου 1983.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιουλίου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Ιουλίου 1982, η εταιρεία Lucchini Siderurgica SpA, που εδρεύει στη Brescia, άσκησε, δυνάμει των άρθρων 33 και 36 της συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της ατομικής αποφάσεως της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1982, με την οποία της επεβλήθη πρόστιμο κατ' εφαρμογή του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και της γενικής αποφάσεως 2794/80, της 31ης Οκτωβρίου 1980, περί καθορισμού ενός συστήματος ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/010, σ. 50).

2 Η προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα υπερέβη κατά 5 488 τόνους την ποσόστωση παραγωγής της για τα προϊόντα ελάσεως της ομάδας IV για το πρώτο τρίμηνο του 1981, κατά παράβαση της παραπάνω αποφάσεως 2794/80. Για το λόγο αυτό επιβάλλεται στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 5 488 × 75 ECU = 411 600 ECU (544 699 092 λιρετών).

3 Υπενθυμίζεται ότι η εν λόγω απόφαση 2794/80 θέσπισε σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα. Στο πλαίσιο του συστήματος αυτού η Επιτροπή καθορίζει για τις εν λόγω επιχειρήσεις, βάσει ορισμένων παραγωγών αναφοράς, τριμηνιαίες ποσοστώσεις παραγωγής για τον ακατέργαστο χάλυβα καθώς και για τέσσερις ομάδες προϊόντων ελάσεως. Το άρθρο 9, πρώτη παράγραφος της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι στις επιχειρήσεις που υπερβαίνουν την ποσόστωση παραγωγής τους θα επιβάλλεται πρόστιμο ανερχόμενο κατά γενικό κανόνα σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως συνήθων χαλύβων.

4 Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης που καθορίζει το πρόστιμο ή, επικουρικά, τη μείωση του προστίμου. Προς το σκοπό αυτό επικαλείται ως λόγους ακυρώσεως την ανεπαρκή αιτιολογία, την πεπλανημένη εκτίμηση πραγματικών περιστατικών και την ύπαρξη ιδιαιτέρων περιστάσεων.

Ως προς την ανεπαρκή αιτιολογία

5 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται πρώτον ότι η επίδικη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη κατά το ότι δεν αναφέρει τους λόγους που οδήγησαν την Επι-

τροπή στην επιβολή προστίμου 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως. Σχετικά, αναφέρει ότι τόσο το άρθρο 58, παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚΑΧ όσο και το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80, παρέχουν στην Επιτροπή διακριτική ευχέρεια κατά τον καθορισμό του προστίμου, της οποίας το όργανο αυτό πρέπει να κάνει χρήση.

6 Η Επιτροπή φρονεί αντιθέτως ότι το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80 δεν της αφήνει καμιά διακριτική ευχέρεια. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διευκρίνισε ότι εφαρμόζει τη διάταξη αυτή κατά τρόπο ώστε να καθορίζει το πρόστιμο, εκτός ορισμένων εξαιρετικών περιπτώσεων, σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως. Επομένως, δεν απαιτείται καμιά ειδική αιτιολογία για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, παρά μόνο στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις.

7 Πρέπει να σημειωθεί ότι δυνάμει του άρθρου 58, παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει πρόστιμα στις επιχειρήσεις που παραβιάζουν τις αποφάσεις, το ύψος των οποίων να είναι κατ' ανώτατο όριο ίσο προς την αξία των ποσοτήτων που παρήχθησαν αντικανονικά. Η γενικού χαρακτήρα διάταξη αυτή εφαρμόστηκε με το άρθρο 9, πρώτη παράγραφος της αποφάσεως 2794/80, σύμφωνα με το οποίο το επιβαλλόμενο πρόστιμο σε περίπτωση υπερβάσεως των ποσοστώσεων παραγωγής ανέρχεται κατά γενικό κανόνα σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως. Άρα η απόφαση διευκρινίζει τους όρους ασκήσεως της εξουσίας που προκύπτει από το άρθρο 58, παράγραφος 4 της συνθήκης, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή επιβάλλει, σε όλες τις περιπτώσεις υπερβάσεως των ποσοστώσεων, πρόστιμο 75 ECU ανά τόνο, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούν την εφαρμογή διαφορετικού συντελεστή από τον εν λόγω συντελεστή που αποτελεί τον κανόνα. Η Επιτροπή εγκύρως ρύθμισε τη χρήση της διακριτικής της εξουσίας θεσπίζοντας τον κανόνα αυτό, ο οποίος ανταποκρίνεται στις επιταγές της αρχής της ισότητας, ενώ συγχρόνως αφήνει τη δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη εξαιρετικές καταστάσεις.

8 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ειδική αιτιολογία για το ύψος του προστίμου απαιτείται μόνο στις εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή εφαρμόζει κάποιο διαφορετικό συντελεστή από το συντελεστή που αποτελεί τον κανόνα. Καθορίζοντας, εν προκειμένω, το πρόστιμο σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, κατά την άποψή της, η βαρύτητα της παραβάσεως ανταποκρίνεται προς το γενικό κανόνα, ότι δηλαδή δεν υπάρχουν περιστάσεις που να δικαιολογούν απομάκρυνση από το συντελεστή που αποτελεί τον κανόνα. Άρα η Επιτροπή παρέσχε όλες τις αναγκαίες ενδείξεις

προκειμένου να μπορέσει η προσφεύγουσα να λάβει γνώση των δικαιωμάτων της και το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

9 Κατά συνέπεια, αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Ως προς την πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών

10 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η επίδικη απόφαση θεμελιώνεται σε πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Το διατακτικό της αποφάσεως αναφέρει υπέρβαση κατά 5 488 τόνους μόνο για τα προϊόντα της ομάδας IV, ενώ στην πραγματικότητα η ποσότητα αυτή αναλύεται σε 1 157 τόνους προϊόντων της ομάδας II και σε 4 331 τόνους προϊόντων της ομάδας IV.

11 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα αριθμητικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα και εμμένει στα στοιχεία που περιέχει η απόφασή της, τα οποία στηρίζονται στις διαπιστώσεις των ελεγκτών της. Επιπλέον αμφισβητεί αν είναι κρίσιμη για την παρούσα δίκη η διαφορά που κατά την προσφεύγουσα υπάρχει μεταξύ των αριθμητικών στοιχείων.

12 Επ' αυτού πρέπει πράγματι να σημειωθεί ότι, ακόμη και αν αποδεικνύονταν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, το στοιχείο αυτό δεν θα μπορούσε να έχει οποιαδήποτε συνέπεια για το πρόστιμο, δεδομένου ότι η συνολική υπέρβαση που αναφέρεται στην απόφαση δεν αμφισβητείται, το δε ύψος του προστίμου που οφείλει να επιβάλει η Επιτροπή για την υπέρβαση αυτή δεν εξαρτάται από το ζήτημα από τις εν λόγω δύο ομάδες προϊόντων αφορά η υπέρβαση της παραγωγής.

13 Άρα, και αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Ως προς την ύπαρξη ιδιαιτέρων περιστάσεων

14 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι λόγω των ιδιαιτέρων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, δεν έπρεπε να επιβληθεί πρόστιμο ή, τουλάχιστον, το ποσό του πρέπει να μειωθεί. Σχετικά παρατηρεί ότι δήλωσε η ίδια την υπέρβαση αμέσως μετά το τέλος του πρώτου τριμήνου του 1981, δηλαδή στις 7 Απριλίου, όταν διαπίστωσε ότι η ποσόστωση δεν είχε τηρηθεί. Στο τηλετύπημά της εξήγησε τους ασυνήθιστους τεχνικούς λόγους που προκάλεσαν το υπερβάλλον της παραγωγής, το οποίο πρότεινε να αντισταθμίσει κατά τα επό-

μενα τρίμηνα. Η Επιτροπή όμως δεν απάντησε στο εν λόγω τηλετύπημα και, χωρίς άλλη αντίδραση, κίνησε τη διαδικασία της έρευνας της υποθέσεως στις αρχές του 1982.

15 Για να αποδείξει ότι το υπερβάλλον της παραγωγής δεν ήταν ηθελημένο και δεν μπορούσε να προβλεφθεί, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι είχε θέσει σε λειτουργία, το Μάρτιο του 1981, ένα τροποποιημένο έλαστρο στις εγκαταστάσεις της του Casto, το οποίο, ήδη από το στάδιο της ενάρξεως της λειτουργίας του, είχε ανέλπιστη απόδοση. Δεν ήταν δυνατό να σταματήσει ή να επιβραδυνθεί η παραγωγή, δεδομένου ότι η θέση σε λειτουργία μιας νέας εγκαταστάσεως απαιτεί την πλήρη εκμετάλλευση των δυνατοτήτων παραγωγής, προκειμένου να καταστούν δυνατές οι αναγκαίες προσαρμογές και δοκιμές και ότι οι δεσμεύσεις που είχαν αναληφθεί έναντι των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των προμηθευτών δεν επέτρεπαν την παύση της παραγωγής. Για τον τελευταίο αυτό λόγο δεν ήταν δυνατό να σταματήσει η παραγωγή ούτε στις δύο εγκαταστάσεις.

16 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, αμέσως μετά την αποστολή του εν λόγω τηλετυπήματος, προγραμμάτισε μείωση της παραγωγής της προκειμένου να παραμείνει στην επόμενη φάση παραγωγής εντός των ορίων που είχαν καθοριστεί, πράγμα που έγινε. Κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1981 παρέμεινε κατά 11 028 τόνους κάτω από την ποσόστωση που της είχε χορηγηθεί για τα προϊόντα της ομάδας IV. Δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει υπέρβαση κατά 5 488 τόνους προϊόντων της ομάδας αυτής για το προηγούμενο τρίμηνο, πρέπει να θεωρηθεί ότι η συνολική υπέρβαση που πραγματοποιήθηκε κατά το πρώτο τρίμηνο του 1981 αντισταθμίστηκε κατά το επόμενο τρίμηνο.

17 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι ποσοστώσεις που αποτελούν τη βάση της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως είναι αυστηρά τριμηνιαίες. Επομένως, η υπέρβαση και μόνο της ποσοστώσεως συνεπάγεται επιβολή προστίμου ανεξάρτητα από το λόγο που προκάλεσε το υπερβάλλον της παραγωγής. Κατά συνέπεια, η υπέρβαση της ποσοστώσεως δεν μπορεί να αντισταθμιστεί με μεταγενέστερη μείωση.

18 Ειδικότερα, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η αύξηση της παραγωγής ενός ελάστρου υπό δοκιμή αποτελεί γεγονός ασυνήθιστο και απρόβλεπτο. Άρα η προσφεύγουσα ανέλαβε συνειδητά τον κίνδυνο της υπερβολικά υψηλής παραγωγής. Εν πάση περιπτώσει, μπορούσε να μειώσει ή να αναστείλει την παραγωγή στις άλλες εγκαταστάσεις της.

19 Η Επιτροπή ισχυρίζεται επιπλέον ότι το τηλετύπημα της προσφεύγουσας με το οποίο η τελευταία την πληροφόρησε για την υπέρβαση της ποσοστώσεως δεν έχει σημασία, δεδομένου ότι το γνώριζε ήδη, λόγω των τακτικών ελέγχων που είχαν πραγματοποιήσει οι υπάλληλοί της. Όσον αφορά το προβαλλόμενο αντιστάθμισμα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η μείωση της παραγωγής κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1981, η οποία δεν αμφισβητείται, είναι δυνατό να οφείλεται και σε άλλους λόγους, όπως σε μείωση της ζητήσεως στην αγορά.

20 Επ' αυτού πρέπει να σημειωθεί ότι ο τριμηνιαίος χαρακτήρας αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συστήματος των ποσοστώσεων που θέσπισε η απόφαση 2794/80. Ευλόγως λοιπόν η Επιτροπή επιμένει στο γεγονός ότι όλες οι προβλέψεις και οι καθορισμοί των ποσοστώσεων στηρίζονται στην παραγωγή ανά τρίμηνο και στο ότι οι επιχειρήσεις οφείλουν να φροντίζουν ώστε η παραγωγή να μην υπερβαίνει τις ποσοστώσεις που καθορίζονται για την περίοδο αυτή.

21 Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο φέρει ο παραγωγός κανονικά τον κίνδυνο της μη τηρήσεως των ποσοστώσεων. Η μη κανονική παραγωγή ενός ελάστρου και τα προβλήματα που δημιουργούν οι σχέσεις με τα συνδικαλιστικά σωματεία, τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, εντάσσονται στο πλαίσιο του συνήθους επαγγελματικού κινδύνου και δεν μπορούν να απαλλάξουν την προσφεύγουσα από την ευθύνη της ως προς την τήρηση των ποσοστώσεων.

22 Ομοίως, η μείωση της παραγωγής ενός από τα επόμενα τρίμηνα δεν μπορεί να επανορθώσει την προηγούμενη παράβαση, δεδομένου ότι η καθοριστική περίοδος για την εφαρμογή του συστήματος είναι το τρίμηνο.

23 Ορθώς λοιπόν η Επιτροπή διαπίστωσε με την επίδικη απόφαση ότι η προσφεύγουσα παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο και της επέβαλε πρόστιμο. Επομένως η αίτηση ακυρώσεως της επίδικης απόφασης με την οποία καθορίστηκε το πρόστιμο είναι απορριπτέα.

24 Πάντως η προσφεύγουσα ζητεί επικουρικά τη μείωση του προστίμου, λόγω των ιδιαιτέρων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

25 Όπως εκτέθηκε παραπάνω, το πρόστιμο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 2794/80 σε 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως, εκτός εξαιρετικών

περιπτώσεων που δικαιολογούν απόκλιση από το συντελεστή που αποτελεί τον κανόνα. Εν προκειμένω υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν μια τέτοια απόκλιση.

26 Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα συνάντησε, κατά το πρώτο τρίμηνο του 1981, εξαιρετικές δυσκολίες όσον αφορά την τήρηση της ποσοστώσεως που της είχε χορηγηθεί και ότι στη συνέχεια μείωσε την παραγωγή της. Η μείωση αυτή μπορεί μεν να είχε διάφορους λόγους, πλην όμως πρέπει να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω ότι η προσφεύγουσα πρότεινε εκ των προτέρων αντιστάθμισμα, με το τηλετύπημα της 7ης Απριλίου 1981, πράγμα που μαρτυρεί ότι μείωσε ηθελημένα την παραγωγή της προκειμένου να αντισταθμίσει την υπέρβαση της ποσοστώσεως και να διορθώσει την κατάσταση.

27 Επειδή η Επιτροπή δεν απάντησε στο εν λόγω τηλετύπημα, παραβλέποντας έτσι ατυχώς τους κανόνες της χρηστής διοίκησης, προκάλεσε στην προσφεύγουσα αβεβαιότητα ως προς το αν δέχεται την προσφορά της. Αφού, υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα μείωσε πράγματι την παραγωγή της σε σημαντικό βαθμό προκειμένου να αντισταθμίσει την υπέρβαση της ποσοστώσεως, πρέπει να αναγνωριστεί, υπέρ αυτής, η ύπαρξη εξαιρετικής καταστάσεως που δικαιολογεί την επιβολή προστίμου βάσει συντελεστή κατώτερου από αυτόν που αποτελεί τον κανόνα.

28 Κατά συνέπεια, το πρόστιμο πρέπει να μειωθεί. Λαμβανομένης υπόψη της εκτάσεως της μειώσεως της παραγωγής που πραγματοποιήθηκε κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1981, ενδείκνυται η επιβολή προστίμου ίσου προς το μισό του επιβληθέντος, δηλαδή 205 800 ECU (272 349 546 λιρετών).

Ως προς τα δικαστικά έξοδα

29 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα έξοδα ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

30 Δεδομένου ότι και η προσφεύγουσα και η Επιτροπή ηττήθηκαν μερικώς, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

1) Μειώνει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα σε 205 800 ECU (272 349 546 λιρέτες).

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Galmot Mackenzie Stuart

Due Everling Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Οκτωβρίου 1983.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

Y. Galmot

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ GERHARD REISCHL ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Στην υπόθεση με την οποία θα ασχοληθώ σήμερα, η Επιτροπή, με έγγραφο της 19ης Δεκεμβρίου 1980, κοινοποίησε στην προσφεύγουσα, επιχείρηση που παράγει προϊόντα χάλυβα σε τρεις εγκαταστάσεις (Casto, Sarezzo και Settimo), τις ποσοστώσεις παραγωγής της για το πρώτο τρίμηνο του 1981, για τον ακατέργαστο χάλυβα και τα προϊόντα της κατηγορίας II και IV βάσει της αποφάσεως 2794/80 (ΕΕ ειδ. έκδ.

1 — Μετάφραση από τα γερμανικά.